

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 262/2020
19.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јована Медића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Милана Унковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К – 57/18 од 29.07.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 977/19 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној 19.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Медића, адв. Милана Унковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К – 57/18 од 29.07.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 977/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К- 57/18 од 29.07.2019. године окривљени Јован Медић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, при чему је изречена и мера одузимања предмета кривичног дела, као што је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Апелациони суд Новом Саду је пресудом Кж1 977/19 од 28.11.2019. године исту одбио и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Милан Унковић, поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка - члан 438. став 1. тачка 9) и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, на тај начин што је у у диспозитиву прецизиране оптужнице наведено „након што је набавио семе биљке *Cannabis sativa*, тачно неутврђеног дана посадио укупно 40 биљака *Cannabis sativa*, које је ...“, док је у изреци првостепене пресуде наведено „након што је набавио семе посадио укупно 40 стабљика *Cannabis sativa*“ истичући да је пресудом оптужба прекорачена јер окривљени није посадио стабљике, нити му је то стављено на терет.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 420. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем од стране суда нове радње извршења, односно веће криминалне количине на штету окривљеног, на који начин се погоршава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда првостепени суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа, изменио чињенични опис дела навођењем у изреци пресуде „40 стабљика“ уместо „40 биљака“, којом изменом по оцени Врховног касационог суда није измењен предмет оптужбе нити је у питању већа криминална количина нити друга радња извршења, тако да објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Осим наведеног, бранилац у захтеву указује и да је повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП учињена на тај начин што је у оптужници описан покушај производње опојне дроге, и то тако што је наведено да је окривљени посадио 40 биљака, одржавао их и заливао, те да се не може радити о кривичном делу из чл.246. ст.1 КЗ, већ да се ради о кривичном делу из чл.246. ст.2. КЗ којим се инкриминише узгајање мака или психоактивне биљке или друге биљке из које се добија опојна дрога, а који облик кривичног дела не обухвата продају дроге.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 Кривичног законика, чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Према изреци првостепене пресуде, Јован Медић оглашен је кривим за две радње кривичног дела и то да је „неовлашћено покушао да произведе опојну дрогу канабис – марихуану и неовлашћено ради продаје држао исту дрогу....., „тако што је у време и месту ближе описано у изреци пресуде „набавио семе, посадио укупно 40 стабљика биљке, све са циљем да произведе опојну дрогу марихуану ради даље продаје у чему је спречен од стране полиције,, „ као што је и у месту и у време наведено у изреци пресуде „у својој кући, у једној најлонској кеси, неовлашћено ради продаје држао марихуану нето тежине од 60,88 грама...“ при чему је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и хтео његово извршење и да је његово дело забрањено.

Описане радње производње биљке марихуане у првостепеној пресуди остале су у покушају јер радња извршења није доведена до краја, добијањем финалног производа марихуане, па наведене радње окривљеног заједно са другом радњом неовлашћеног држања наведене количине опојне дроге ради продаје, представљају јединствену делатност, која је обухваћена јединственим умишљајем учиниоца.

Из овако датог описа радњи окривљеног произилазе сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 Кривичног законика, како објективна, која са односе на радње окривљеног, тако и субјективна, која се тичу урачунљивости и свести о забрањености дела, па су по налажењу Врховног касационог суда супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић – Дичић,с.р.
За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић